

Margrethe Vestager (RV):

I Det Radikale Venstre er vi på sin vis charmeret af en fra Socialdemokratiet helt uvant lyst til at give kommunale frihedsgrader. Det kommer lidt bag på os, at en sådan idé har kunnet snige sig ind i det socialdemokratiske vokabularium, men ikke desto mindre synes det jo her at være det, der kan fremme formålet.

Ikke desto mindre finder vi, selv om Det Radikale Venstre er meget aktivt arbejdende for flere kommunale frihedsgrader, at den pludselige socialdemokratiske omvendelse ikke skal få os til at miste fokus på det, der er forslaget indhold, for sådan som forslaget er formuleret, er det sådan set ikke et spørgsmål om flere kommunale frihedsgrader, det er et spørgsmål om at fremme helhedsskolen så meget som overhovedet muligt.

Der synes vi, at der er nogle ting, som man ikke har taget stilling til. Man har f.eks. ikke taget stilling til det helt fundamentale, at det må være et barns rettighed hver dag at have tid, som ikke er direkte struktureret af voksne. Det er i forvejen sådan, at vores børn har en ekstremt struktureret hverdag både i deres skoleliv, i deres fritidsliv og også i deres familieliv. Det at give plads og rum – der skal selvfølgelig være en voksen ansvarlighed, for børn skal ikke have lov til at blive udsat for forskellige typer af farer – til, at børn selv kan bestemme, hvad de vil, og hvad de ikke vil, finder vi helt afgørende.

Det er jo meget tydeligt, at det, som er forslaget intention, er at lette for den begrænsning, der er på, hvor meget skolen må fylde. Det er hele forslaget mekanik. Og dermed synes vi også, at man aner, hvad der vil være forslaget konsekvens, nemlig at skolen kommer til at brede sig langt, langt ud over barnets hverdag i forhold til, hvad vi finder rimeligt. For selv om der er bemærkninger om, hvordan tingene skal hænge sammen, synes vi i høj grad, at det bliver på skolens præmisser.

Vi synes, der foregår forsøg i øjeblikket, som er interessante, vi synes også, der foregår forsøg i øjeblikket, som vækker til debat. For det, at børnene tilsyneladende bliver meget trætte i nogle af forsøgene og har svært ved at finde et engagement i forhold til det, de laver, synes vi er et problem.

Kl. 12.30

Vi synes, der er mange måder at styrke mulighederne for specielt børn med indvandrerbaggrund med hensyn til et aktivt fritidsliv og også en stadig større danskkompetence, men vi

ser ikke helhedsskolen som svaret på alt det. Vi vil følge de forsøg, som er sat i gang i øjeblikket, og også vurdere dem, når det kommer dertil, men grundlæggende finder Det Radikale Venstre ikke, at det er skolens opgave at strukturere hele barnets hverdag. Derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Fru Pernille Vigsø Bagge som ordfører.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Danmarkshistoriens største sveder eller fornuftigt indhold i børnelivet. I hvert fald er det glædeligt for SF her for en gangs skyld at kunne støtte et skolepolitisk udspil fra Socialdemokraterne. Ganske vist frygter vi meget i SF øget skoleificering, som det hedder med et nyt udtryk. Det, vi mener, er, at det jo aldrig kan betones nok, at et børneliv skal være meget andet end undervisning og skoletid, da de fleste af os jo godt ved, at man lærer meget på fodboldbanen, i karateklubben, hos sin reservebedste, eller hvor man nu befinder sig.

Vi så også hellere, at SFO'erne blev underlagt samme regler for forældrebetaling som daginstitutionerne, nemlig maks. 25 pct., eller blev helt gratis. Men ikke desto mindre må vi hilse det her forslag velkommen, for her har vi nemlig fokus på friheden for kommunerne til at etablere deres helhedsskole, hvis de har lyst, uden om dispensationer og med afsæt i en demokratisk valgt kommunalbestyrelses ønske. Desuden er det fint med en maksimumsgrænse for undervisningstimetallet i de små klasser, ligesom det er en udmærket idé med nedsættelse af et udvalg, der kan komme med anbefalinger, og et videncenter, der kan udvikle og evaluere.

SF støtter forslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Den næste ordfører er fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, den var meget god, den der med den største sveder, for det her er da nok noget nær det værste, jeg selv ville have kunnet forestille mig, da jeg var barn: at jeg skulle fortsætte med at være i institution; nu var man endelig blevet færdig med at være i skole, og så skulle man fortsætte der.

Jeg forstår ganske simpelt ikke, hvad det her forslag skal til for, og for en gangs skyld vil jeg